

31971R1696

4.8.1971

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 175/1

UREDBA SVETA (EGS) št. 1696/71**z dne 26. julija 1971****o skupni ureditvi trga za hmelj**

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti členov 42, 43, 113 in 235 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora,

ker mora delovanje in razvoj skupnega trga kmetijskih proizvodov spremljati vzpostavitev skupne kmetijske politike in ker mora ta še zlasti vključevati skupno ureditev kmetijskih trgov, ki se lahko pojavljajo v različnih oblikah glede na določen proizvod;

ker je pridelava hmelja izrednega pomena za gospodarstva določenih regij Skupnosti; ker predstavlja za določene kmete v teh regijah pridelava hmelja glavni del njihovega dohodka;

ker so rastlinski sokovi in ekstrakti hmelja zato, ker niso navedeni v Prilogi II k Pogodbi, izključeni iz uporabe njenih določb v zvezi s kmetijstvom, medtem ko za hmelj veljajo; ker lahko, glede na to, da so ti proizvodi v širšem smislu medsebojno zamenljivi, take razmere škodijo učinku skupne kmetijske politike v zvezi s hmeljem; ker bi bilo treba ukrepe, sprejete za hmelj glede trgovine s tretjimi državami po členu 113, in pravila trženja, sprejeta za hmelj po členu 235, razširiti na rastlinske sokove in ekstrakte hmelja;

ker je bila po tradiciji mednarodna trgovina zelo pomembna za pridelovalce in potrošnike hmelja v Skupnosti; ker je bil do sedaj najboljši donos dosežen predvsem s pomočjo konkurenčnosti na svetovnem trgu in s pomočjo prilagajanja kakovosti in količine pridelave trgu; ker skupna ureditev trgov ne bi smela povzročiti temeljnih sprememb teh razmer, temveč bi morala z ustreznimi ukrepi prispevati k izboljšanju kakovosti proizvodov in pridelovalce zavarovati pred kakršnim koli znižanjem njihovega sedanjega življenjskega standarda;

ker bi bilo potrebno po vsej Skupnosti slediti politiki kakovosti z izvajanjem določb v zvezi s potrjevanjem označbe geografskega porekla skupaj s pravili, ki načeloma prepovedujejo trženje proizvodov, za katere ni bilo izdano potrdilo, ali, v primeru uvoženih proizvodov, tistih, ki ne ustrezajo enakovredni minimalni kakovosti; ker bi bilo treba predvideti opredelitev standardne kakovosti, ki bi bila osnova za sklicevanja pri transakcijah na področju trgovanja in zagotavljanju zadovoljive formacije trga;

ker so potrebne ustrezne informacije o trenutnem stanju trga v Skupnosti in obeh za njegov razvoj; ker lahko s tem v zvezi dejstvo, da se velik del proizvodnje trži po pogodbah, sklenjenih pred obiranjem pridelka in celo za več let, olajša vnaprejšnje planiranje razvoja trga; ker bi bilo potrebno zato predvideti registracijo vseh pogodb za dobavo hmelja, proizvedenega v Skupnosti; ker bi seveda morale biti te informacije tajne, da bi tako vpletenim osebam zagotovili uporabo v celoti le za statistične namene in bi tako dobili povsem objektivne informacije;

⁽¹⁾ UL C 66, 1.7.1971, str. 28.

ker bi bilo potrebno za stabilizacijo trgov in zagotovitev primerne življenjskega standarda kmetijske skupnosti ter sprejemljivih cen oskrbe za potrošnike spodbujati centralizacijo ponudbe in skupno prilagajanje pridelovalcev na zahteve trga;

ker bo v ta namen združevanje pridelovalcev v telesa, ki zahtevajo, da se njihovi člani držijo skupnih pravil, verjetno pospešilo doseg ciljev člena 39 Pogodbe; ker bi lahko tem ciljem še zlasti sledilo ne samo združevanje pridelovalcev v skupine proizvajalcev, temveč tudi oblikovanje združenj teh skupin;

ker bi bilo potrebno določiti, da bi se izognili diskriminaciji med pridelovalci ter da bi zagotovili enotnost in učinkovitost vseh sprejetih ukrepov, pogoje za celotno Skupnost, ki jih morajo skupine proizvajalcev in združenja skupin izpolnjevati, da bi jih države članice priznale; ker je za doseg učinkovite centralizacije ponudbe predvsem potrebno, da bi bile skupine in združenja tako velika, da bi bila ekonomsko upravičena ter da bi celotno proizvodnjo proizvajalcev članov skupin tržila neposredno ali skupina ali združenje ali proizvajalci, v skladu s skupnimi pravili;

ker bi bilo potrebno predvideti ukrepe, ki bi olajšali vzpostavitve in delovanje teh skupin; ker bi bilo potrebno v ta namen državam članicam dopustiti, da jim dodelijo pomoč, ki bi jo deloma financirala Skupnost; ker bi moral biti seveda znesek te pomoči omejen ter dodeljen začasno in postopno upadajoče, tako da se bo finančna odgovornost proizvajalcev postopoma povečala;

ker bi bilo potrebno nekatera hmeljišča Skupnosti prilagoditi glede sort, ki se pridelujejo, ter glede možnosti gospodarne obdelave in obiranja pridelka; ker bi bilo potrebno za določeno število let olajšati preureditve hmeljišč glede sortimenta in njihovo reorganizacijo z odobritvijo posebne pomoči skupinam proizvajalcev, ki izvajajo takšne dejavnosti;

ker bi bilo za zagotovitev primerne življenjskega standarda pridelovalcev potrebno predpisati sistem pomoči; ker mora Komisija Svetu vsako leto po trženju obranega pridelka predložiti poročilo, da se lahko odloči ali bi bilo potrebno določiti

tako pomoč; ker se pomoč lahko odobri, če poročilo razkrije, da je bil povprečen donos na hektar nezadosten ob upoštevanju sedanjega stanja in predvidenih tendenc trga;

ker morajo predlagani ukrepi omogočiti sistem uvoza, ki ne vključuje drugih ukrepov kot izvajanje skupne carinske tarife; ker se ta tarifa po Pogodbi avtomatsko uporablja od 1. januarja 1970;

ker omogočajo ti ukrepi opustitev vseh količinskih omejitev na zunanjih mejah Skupnosti; ker se lahko ta postopek vendarle v izjemnih primerih izkaže za neučinkovitega; ker je treba v takih primerih, da ne bi trg Skupnosti ostal brez obrambe pred motnjami, ki lahko iz tega izhajajo, ko bodo odpravljene predhodno obstoječe ovire za uvoz, pooblastiti Skupnost, da hitro sprejme vse potrebne ukrepe;

ker je v notranji trgovini Skupnosti naložitev plačila carin ali dajatev z enakim učinkom in uporaba količinskih omejitev ali ukrepov z enakovrednim učinkom po določbah Pogodbe avtomatsko prepovedana od 1. januarja 1970; ker je bila, nazadnje, glede na to, da od 31. decembra 1969 ni najnižjih cen, avtomatično izključena uporaba člena 44 Pogodbe od 1. januarja 1970;

ker bi države članice z odobritvijo določenih pomoči vplivale na učinkovitost vseh ukrepov, ki urejajo skupno ureditev trga za hmelj; ker bi bilo treba za trg hmelja uporabiti določbe Pogodbe za ovrednotenje pomoči, ki so jo odobrile države članic, in prepoved pomoči, nezdružljivih s skupnim trgom; ker bi bilo treba, seveda, predvideti začasni sistem državne pomoči, odobrene za pogodbe, ki trajajo več let, sklenjene pred začetkom veljavnosti skupne ureditve trga;

ker bi morala biti Skupnost finančno odgovorna za izdatke držav članic kot rezultat obveznosti, ki izhajajo iz te uredbe, v skladu z določbami o financiranju skupne kmetijske politike;

ker mora biti prehod z veljavnega sistema v državah članicah na sistem, ki ga vzpostavlja ta uredba, izpeljan v najugodnejših pogojih; ker se lahko iz tega razloga izkaže, da so potrebni začasni ukrepi;

ker mora skupna tržna ureditev za hmelj istočasno in na ustrezen način upoštevati cilje, predpisane v členih 39 in 110 Pogodbe;

ker bi bilo za lažje izvajanje predlaganih določb potrebno določiti postopek, ki vzpostavlja tesno sodelovanje med državami članicami in Komisijo v Upravljalnem odboru,

(e) pomeni „mešani hmeljni proizvod“ mešanico dveh ali več zgoraj navedenih proizvodov.

NASLOV I

Trženje

Člen 2

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Vzpostavi se skupna tržna ureditev za hmelj, ki zajema naslednje proizvode:

številka SCT	Poimenovanje blaga
12.06	Hmeljevi storžki in lupulin

2. Pravila v zvezi s trženjem in trgovino s tretjimi državami se uporabljajo tudi za naslednje proizvode:

številka SCT	Poimenovanje blaga
13.03 A VI	Rastlinski sokovi in ekstrakti hmelja

3. V tej uredbi:

- (a) pomeni „hmelj“ posušeno socvetje, znano tudi kot storžek, (ženske) vzpenjajoče se rastline hmelja (*humulus lupulus*); ta socvetja, ki so zelenkasto rumene barve in jajčaste oblike, imajo pecelj, njihova maksimalna dolžina je večinoma od 2 do 5 cm;
- (b) pomeni „hmelj v prahu“ proizvod, pridobljen z mletjem hmelja, ki vsebuje vse njegove naravne sestavine;
- (c) pomeni „hmelj v prahu z višjo vsebnostjo lupulina“ proizvod, dobljen z mletjem hmelja po predhodni mehanski odstranitvi listov, pecljev, lističev storžka in vretenc;
- (d) pomeni „hmeljni ekstrakt“ koncentrirane proizvode, pridobljene z delovanjem topila na hmelj;

1. Proizvode iz člena 1, obrane v Skupnosti ali pripravljene iz hmelja, obranega v Skupnosti, je potrebno certificirati glede označbe geografskega porekla.

2. Certifikat se lahko izda samo za proizvode:

- obrane na priznanih območjih pridelave ali pripravljene iz teh proizvodov,
- ki spadajo k sortam na seznamu sort Skupnosti ali so pripravljene iz teh proizvodov, in
- standarda kakovosti, ki ustreza minimalnim omejitvam trženja, veljavnim za specifično stopnjo trženja.

3. Svet, na predlog Komisije, po postopku glasovanja iz člena 43(2) Pogodbe, za vsak proizvod sprejme splošna pravila za certifikacijski postopek glede označbe geografskega porekla in določi datum začetka njegovega izvajanja.

Člen 3

1. Če so proizvodi iz člena 1 predmet certifikacijskega postopka, glede označbe geografskega porekla, jih je mogoče tržiti ali izvažati samo, če je bil izdan certifikat.

2. Ukrepi, ki odstopajo od določbe iz odstavka 1, se lahko določijo v skladu s postopkom iz člena 20:

- (a) da bi zadostili zahtevam trgovanja z določenimi tretjimi državami; ali
- (b) za proizvode, namenjene posebni uporabi.

Ukrepi, predvideni v predhodnem pododstavku:

- ne smejo vplivati na običajno trženje proizvodov, za katere je bil izdan certifikat za označbo geografskega porekla,

— morajo biti pospremljeni z jamstvi, namenjenimi izogibanju vsakršni zamenjavi s temi proizvodi.

Člen 4

1. Standardna kakovost za hmelj, obran v Skupnosti, se opredeli na podlagi zunanjih značilnosti in objektivnih meril.

2. Pravila za uporabo tega člena se sprejmejo po postopku iz člena 20.

Člen 5

1. Proizvode iz člena 1, ki prihajajo iz tretjih držav, se lahko uvozi samo, če so njihovi standardi kakovosti vsaj enakovredni minimalnim omejitvam za trženje, sprejetim za podobne proizvode, obrane znotraj Skupnosti, ali njihove derivate.

2. Za proizvode iz člena 1, velja, da ustrezajo standardu iz odstavka 1, če jih spremlja spričevalo, ki so ga izdali organi države porekla, in je priznано kot enakovredno certifikatu o označbi geografskega porekla.

Enakovrednost teh spričeval se preveri v skladu s postopkom iz člena 20.

3. Pravila za uporabo tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 20.

NASLOV II

Pogodbe o dobavi

Člen 6

1. Vsako pogodbo o dobavi hmelja, proizvedenega v Skupnosti, sklenjeno med pridelovalcem ali združenjem proizvajalcev in kupcem, registrirajo organi, ki jih v ta namen določi vsaka država članica pridelovalka.

2. Pogodbe v zvezi z dobavo določenih količin po dogovorjenih cenah za obdobje, ki zajema eno ali več letnikov hmelja, sklenjene pred 1. avgustom prvega letnika, se imenujejo „vnaprej sklenjena pogodbe“ Registrirajo se ločeno.

3. Države članice periodično zagotavljajo Komisiji statistične informacije o registraciji pogodb.

4. Podatke, na katerih temelji registracija, se lahko uporabi samo za namene te uredbe.

5. Pravila za uporabo tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 20.

NASLOV III

Skupine proizvajalcev

Člen 7

1. V tej uredbi pomeni „priznana skupina proizvajalcev“ skupino pridelovalcev hmelja, ki jo država članica prizna po določbah odstavka 3, oblikovano na pobudo pridelovalcev z namenom zlasti:

- (a) skupne prilagoditve njihove proizvodnje na zahteve trga;
- (b) izboljšave proizvodnje s spremembo sortimenta in s preureditvijo hmeljišč;
- (c) pospeševanja gospodarne in mehanizirane obdelave in obiranja z namenom povečanja donosnosti proizvodnje.

2. V tej uredbi pomeni „priznано združenje“ združenje priznanih skupin proizvajalcev, ki si prizadevajo za iste cilje kot te skupine in jih je država članica priznala po določbah odstavka 3.

3. Države članice priznavajo skupine proizvajalcev in njihova združenja, ki zahtevajo priznanje in izpolnjujejo naslednje splošne pogoje; morale bi:

- (a) uporabljati skupna pravila proizvodnje in trženja (prva stopnja trženja);
- (b) v svoje statute vključiti obveznost za pridelovalce, člane skupin, in za priznane skupine proizvajalcev, ki so članice združenj:
 - da tržijo ves pridelek, zaradi katerega so člani skupine ali združenja v skladu s pravili za dobavo in trženje, ki jih določi in nadzira njihova skupina ali združenje,
 - ali da ves njihov pridelek, v zvezi s katerim jim je bilo dodeljeno priznanje, trži skupina ali združenje v imenu in za račun članov ali za račun članov ali v imenu in za račun skupine ali združenja.

Kar zadeva skupine proizvajalcev ta obveznost ne velja za proizvode:

- za katere so pridelovalci sklenili prodajne pogodbe ali so se zavezali k temu preden so se pridružili skupini, pod pogojem, da je bila skupina obveščena o obsegu in trajanju tako sklenjenih obveznosti, preden so se ti pridelovalci pridružili, ter jih je odobrila,

- ki jih lahko pridelovalci po pridružitvi izključijo iz trženja skupine in z izrecno odobritvijo skupine;
- (c) izkazati zadostno ekonomsko uspešnost;
- (d) iz svojega celotnega področja delovanja izključiti vsakršno diskriminacijo pridelovalcev ali skupin v okviru Skupnosti, zlasti glede na njihovo narodnost ali sedež;
- (e) v svoje statute vključiti določbe, namenjene zagotavljanju, da člani skupine ali združenja, ki se želijo odreči članstvu, to lahko naredijo samo:
 - po triletnem članstvu v skupini ali združenju,
 - in pod pogojem, da obvestijo skupino ali združenje o svojem namenu vsaj dvanajst mesecev pred izstopom;
- (f) imeti potrebno pravno sposobnost v skladu z določbami nacionalne zakonodaje za opravljanje pravnih dejanj v zvezi s svojimi nalogami;
- (g) v svoje statute vključiti obveznost, da vodijo ločene račune za dejavnosti, za katere so bili priznani.

4. Za priznanje skupin in njihovih združenj, je pristojna država članica, na katere ozemlju ima skupina proizvajalcev ali združenje svoj sedež.

5. Pravila za uporabo tega člena, zlasti pravila v zvezi s pogoji, določenimi v odstavku 3(a) in (c), se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 20.

Člen 8

Države članice lahko odobrijo pomoč priznanim skupinam proizvajalcev za tri leta po dnevu njihovega priznanja za spodbujanje njihovega oblikovanja in lažje delovanje. V prvem, drugem in tretjem letu zneski teh pomoči ne smejo presežati ustrezno 3 %, 2 % in 1 % vrednosti trženih proizvodov, na katere se priznanje nanaša. Vendar pomoč ne sme presežati v prvem letu 60 %, v drugem letu 40 % in v tretjem letu 20 % administrativnih stroškov skupin proizvajalcev.

Vrednost trženih proizvodov se za vsako leto izračuna po standardni stopnji na podlagi:

- povprečne pridelave, ki jo člani pridelovalci tržijo v treh koledarskih letih pred svojo pridružitvijo,
- povprečnih cenah proizvajalcev, ki so jih ti pridelovalci dosegli v istem obdobju.

Člen 9

Države članice lahko dodelijo pomoč skupinam proizvajalcev za delovanje, opravljeno najkasneje do 31. decembra 1975, največ v višini 1 500 obračunskih enot na hektar, ki naj se uporabi za prehod na drugačne sorte in reorganizacijo hmeljišč, kot je navedeno v členu 7(1)(b).

Člen 10

1. Svet, na predlog Komisije, po postopku glasovanja iz člena 43(2) Pogodbe, sprejme splošna pravila za uporabo členov 8 in 9.

2. Podrobna pravila za uporabo členov 8 in 9 se določijo po postopku iz člena 20.

NASLOV IV

Pomoč pridelovalcem

Člen 11

Vsako leto pred 30. aprilom preda Komisija Svetu poročilo o razmerah v zvezi s pridelavo in trženjem hmelja.

Poročilo upošteva predvsem cenovna gibanja, tendence v zvezi s pridelovalnimi površinami, pridelavo in potrebami.

Člen 12

1. Za hmelj, pridelan v Skupnosti, se vzpostavi sistem pomoči.

2. Pomoč se lahko dodeli pridelovalcem, da se jim omogoči doseči primeren dohodek.

3. Znesek te pomoči na hektar, ki se razlikuje glede na sorto, se določi ob upoštevanju:

- (a) povprečnega donosa v primerjavi s povprečnimi donosi za predhodne letnike;
- (b) sedanjega položaja in predvidljive tendence na trgu Skupnosti;

(c) tendenc na zunanjih trgih in cen na svetovnem trgu.

Člen 15

4. Kjer kaže poročilo iz člena 11, na tveganje nastajanja strukturnih presežkov ali motnje v strukturi ponudbe na trgu hmelja v Skupnosti, se lahko dodelitev pomoči omeji na znesek, ki ustreza danemu območju, na podlagi povprečja obdelanih površin v treh letih pred letom v obravnavi.

5. Znesek pomoči, veljaven za površine, ki se nanaša na letnik v predhodnem koledarskem letu, se določi pred 30. junijem v skladu s postopkom iz člena 43(2) Pogodbe.

Člen 13

1. Pomoč se dodeli pridelovalcem za registrirane površine, na katerih je bil obran pridelek.

Države članice imenujejo organe, ki so pristojni za registriranje površin, namenjenih gojenju hmelja, za vsakega pridelovalca posebej, in odgovorni za nadzor in ažurno vodenje registracije.

2. Za namene tega člena lahko države članice obravnavajo priznano skupino proizvajalcev kot enega samega pridelovalca.

3. Svet, na predlog Komisije, po postopku glasovanja iz člena 43(2) Pogodbe, sprejme splošna pravila za uporabo tega člena.

4. Podrobna pravila za uporabo tega člena se določi po postopku iz člena 20.

NASLOV V

Sistem trgovanja s tretjimi državami

Člen 14

Razen če ta uredba določa drugače ali če se Svet, po postopku glasovanja iz člena 43(2) Pogodbe, odloči za odstopanje, se na predlog Komisije, pri trgovanju s tretjimi državami prepove naslednje:

(a) obračunavanje dajatev z učinkom, ki je enak carini;

(b) uporaba količinske omejitve ali ukrepa z enakim učinkom.

1. Če pretijo zaradi uvoza ali izvoza trgu proizvodov iz člena 1 v Skupnosti resne motnje, ki lahko ogrozijo cilje člena 39 Pogodbe, je mogoče v trgovini s tretjimi državami uporabiti ustrezne ukrepe, dokler te motnje ali ogroženost ne prenehajo.

Svet, na predlog Komisije, po postopku glasovanja iz člena 43(2) Pogodbe, sprejme podrobna pravila za uporabo tega odstavka in opredeli primere in meje, v okviru katerih lahko sprejmejo države članice zaščitne ukrepe.

2. Če pride do razmer iz odstavka 1, odloča Komisija na zahtevo države članice ali na lastno pobudo o potrebnih ukrepih; ukrepe sporoči državam članicam in se uporabljajo takoj. Če Komisija prejme zahtevo države članice, sprejme odločitev v 24 urah po prejemu zahteve.

3. Ukrepe, o katerih odloči Komisija, lahko katera koli država članica v treh delovnih dneh po dnevu, ko so bili sporočeni, napoti na Svet. Svet se sestane brez odlašanja. Te ukrepe lahko spremeni ali ponovi po postopku glasovanja iz člena 43(2) Pogodbe.

NASLOV VI

Splošna določba

Člen 16

Razen če ta uredba določa drugače, se za proizvodnjo in trgovino s proizvodi iz člena 1(1), uporabljajo členi 92, 93 in 94 Pogodbe.

Vendar se pomoč, ki jo država članica odobri pridelovalcem hmelja, lahko ohranja v obdobju veljavnosti pogodb, sklenjenih pred dnevom začetka veljavnosti te uredbe, v kolikor ta pomoč presega znesek pomoči Skupnosti, predvidene v členu 12. Trajanja te pomoči ni moč podaljšati.

Člen 17

1. Določbe predpisov o financiranju skupne kmetijske politike, se uporabljajo za trg proizvodov iz člena 1(1) od dneva začetka izvajanja sistema, predvidenega s to uredbo.

2. Ukrepi, predvideni v členih 8 in 9, so splošni ukrepi v smislu člena 6(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 729/70⁽¹⁾ z dne 21. aprila 1970 o financiranju skupne kmetijske politike.

⁽¹⁾ UL L 94, 28.4.1970, str. 13.

3. Usmerjevalni oddelek EKUJS-a povrne državam članicam 25 % upravičenih izdatkov, ki so jih imele v zvezi z izvajanjem ukrepa iz člena 8 in 50 % upravičenih izdatkov, ki so jih imele v zvezi z izvajanjem ukrepa iz člena 9.

4. Zahteve za povračilo se nanašajo na izdatke, nastale tekom enega koledarskega leta, in se Komisiji predajo pred 30. junijem naslednjega leta.

5. Ocenjeni skupni stroški skupnih ukrepov za EKUJS znašajo 1,6 milijona obračunskih enot.

6. Čas za izpeljavo ukrepa iz člena 8, se omeji na obdobje desetih let od začetka veljavnosti te uredbe.

7. Podrobna pravila za uporabo odstavka 3 se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 13 uredbe (EGS) št. 729/70.

Člen 18

Države članice in Komisija druga drugi sporočijo informacije, potrebne za izvajanje te uredbe. Pravila za sporočanje in posredovanje teh informacij se sprejmejo po postopku iz člena 20.

Člen 19

1. Vzpostavi se Upravljalni odbor za hmelj (v nadaljevanju „odbor“), ki ga sestavljajo predstavniki držav članic pod predstvom predstavnika Komisije.

2. V odboru se glasovi držav članic ponderirajo v skladu s členom 148(2) Pogodbe. Predsednik ne glasuje.

Člen 20

1. Če se ravna po postopku iz tega člena, predsednik na lastno pobudo ali pa na zahtevo predstavnika države članice preda zadevo odboru.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 26. julija 1971

2. Predstavniki Komisije predložijo odboru osnutek potrebnih ukrepov. Odbor poda svoje mnenje o teh ukrepih v roku, ki ga, glede na nujnost zadeve določi predsednik. Mnenje se sprejme z večino dvanajstih glasov.

3. Komisija sprejme ukrepe, ki se začnejo uporabljati takoj. Vendar jih mora Komisija, če ti ukrepi niso v skladu z mnenjem Odbora, takoj sporočiti Svetu. V tem primeru lahko Komisija odloži uporabo ukrepov za ne več kot en mesec od dneva tega sporočila.

Svet, po postopku glasovanja iz člena 43(2) Pogodbe, lahko v enem mesecu sprejme drugačno odločitev.

Člen 21

Odbor lahko obravnava vsako drugo vprašanje, ki ga nanj napoti njegov predsednik, svojo pobudo ali na zahtevo predstavnika države članice.

Člen 22

Ta uredba se uporablja tako, da se istočasno upošteva cilje, določene v členih 39 in 110 Pogodbe.

Člen 23

Če bi bili potrebni prehodni ukrepi za lažji prehod s sistema, veljavnega v državah članicah, na sistem, predviden s to uredbo, še zlasti če bi uvedba novega sistema na predvideni dan povzročila znatne težave, se take ukrepe sprejme v skladu s postopkom, predpisanim v členu 20. Ostali bodo v veljavi najkasneje do 31. julija 1972.

Člen 24

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Določbe členov 11, 12 in 13 se prvič uporabijo za letnik hmelja 1971.

Za Svet
Predsednik
A. MORO